

TRZECIAK ALEKSANDER (1886-1921)

Urodził się 4 grudnia 1886 roku w Gostyniu jako syn kupca Andrzeja Trzeciaka i Marianny z Rosickich. Po ukończeniu szkoły powszechnej i kursów handlowych wyjechał na Warmię, gdzie w Radzyminie Chełmińskim prowadził restaurację. Często podróżował w interesach do Niemiec. Jako księgowy był dysponentem firmy J. Barański w składzie mebli w Wanne (Westfalia). Zdał egzaminy na tłumacza. Posądzony o szpiegostwo na rzecz Rosji był więziony w Gelsenkirchen i w Münster. Zwolniono go jednak z braku dowodów.

W listopadzie 1914 roku powołany został do armii pruskiej, wcielony do pułku piechoty i wysłany na front. W maju 1915 roku był ranny w głowę, a w lipcu tegoż roku postrzelony w obie nogi. Po opuszczeniu lazaretu przebywał w Warszawie aż do listopada 1918 roku. Należał do Niemieckiej Rady Żołnierskiej, był także członkiem Polskiego Biura wojskowego przy placu Wareckim w Warszawie. Wraz z rotmistrzem Okołowiczem pośredniczył w dostawie instruktorów „Sokoła”, kierując tym samym przyjazdem ochotników do obrony Lwowa. Z ramienia wychodźstwa stale współpracowali z nim: Jan Kierczyński, Wawrzyn Ryba i Edmund Bigoński. Biuro zlikwidowano w grudniu 1918 roku.

Działalność kontynuował w Poznaniu, pracując w sztabie wojskowym Hotelu Royal. Był współorganizatorem Biura Reemigracyjnego, udzielał wszelkiej pomocy również rodakom ze Wschodu. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej (28 lutego 1919 roku – 12 lutego 1920 roku). Po oddelegowaniu z wojska kierował Wydziałem Śledczym Policji Państwowej w Grudziądzu. Ciągłe szykanowany przez Niemców i ciężko ranny w wojnie zmarł przedwcześnie 31 lipca 1921 roku w Grudziądzu. Pochowany został na cmentarzu farnym. W 1938 roku pośmiertnie odznaczono go Krzyżem Niepodległości.

Od 1909 roku żonaty był z Martą z Szymańskich (zm. 1960). Z małżeństwa tego urodziło się czworo dzieci: Leonarda (ur. 1906); Konrad Edmund (1911-1971) farmaceuta, misjonarza w Chinach, redaktora „Tygodnika Polskiego” w Melbourne, działacz polonijny w Brooklynie; Aleksandra (1912-1977) – absolwentka wydziałów Matematyczno-Przyrodniczego i Filozoficznego Uniwersytetu Poznańskiego, więźniarka Oświęcimia i Oranienburga, znakomitą pedagog, współzałożycielka i dyrektorka Państwowego Technikum Ceramicznego w Słupsku oraz Maria Wanda (1914-1991), urzędniczka.